

Folketingets Retsudvalg

Dato: 7. april 2006

Folketinget har i skrivelse af 28. marts 2006 (ad L 146) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 25:

Spørgsmål 25:

”Ønsker aftaleparterne, pensionsinstituttets medlemmer og pensionsinstituttet at rette op på denne utilsigtede virkning af lovforslaget (reduktion af de øvrige ydelser), er de nødt til at ændre den grundlæggende struktur i pensionsordningens ydelsessammensætning. Det vil være et omfattende og ressourcekrævende arbejde, der affødes af helt andre hensyn end hensynet til at sikre medlemmerne og deres efterladte bedst muligt i forbindelse med invaliditet og død.

- at der ved opdelingen af pensionsordningen i to separate dele vil skulle betales omkostninger på begge dele af forsikringen. Dette følger af den ekstra administrative belastning, opdelingen betyder, og er i fuld overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger om, at de personer, der skal have delt en pensionsordning, selv skal bære omkostningerne forbundet hermed?

Er det korrekt, at de ovenfor skitserede problemstillinger i vidt omfang er relevante for alle de delingsmetoder, der er nævnt i betænkningen.

Såfremt aftaleparterne og pensionsinstituttet vælger at tilbyde en eller flere af de andre delingsmetoder, opstår der yderligere en række komplikationer – er dette korrekt forstået?”

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 24.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet er der endvidere indhentet følgende udtalelse fra Finanstilsynet:

”Afsnit 1:

Hvis der ikke foretages yderligere indbetalinger, vil der automatisk blive en lavere opsparing og hermed også mindre ydelser. En logisk følge, hvis en opsparing skal deles.

Afsnit 2:

Ja, parterne skal selv betale omkostningerne i forbindelse med opdelingen. Dette følger blandt andet af principperne om kontribution, at de forsikringstagere, som omkostningerne vedrører, selv skal betale disse og ikke vælte dem over på de øvrige forsikringstagere.

Afsnit 3:

Alle de skitserede delingsmetoder vil medføre, at pensionen bliver lavere for ejerægtefællen. Dette er en logisk konsekvens af, at opsparingen skal deles med ikke-ejerægtefællen.

Afsnit 4:

Pensionsinstitutterne har frihed til at vælge, hvilke former for produkter de vil tilbyde i sådanne situationer. Valgfriheden medfører, at der ikke er komplikationer udover de, som pensionsinstituttet selv vælger at få.

Delingsmetoderne aftales mellem aftaltparterne, som kan være overenskomstparterne (for de obligatoriske ordninger) og pensionsinstitutterne, eller det enkelte individ og et pensionsinstitut.”

Ministeriet kan henholde sig hertil.

Lars Barfoed

/Kirsten á Rogvi